



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 21/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu a uzneseniu Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2SžNSS/3/2024 z 21. augusta 2024 takto

### **r o z h o d o l :**

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci**

1. Ústavnému súdu bola 17. decembra 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 v spojení s čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 1 ods. 1 ústavy a podľa čl. 5 ods. 4 v spojení s čl. 1 dohovoru, práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 1 ods. 1 ústavy a práva na bezplatné poskytnutie obhajcu podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru, práva nebyť podrobený mučeniu ani krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu podľa čl. 16 ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 1 ods. 1 ústavy a podľa čl. 3 v spojení s čl. 1 dohovoru a práva podľa čl. 14 v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 1 ods. 1 ústavy a podľa čl. 16 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, a to napadnutým uznesením Najvyššieho správneho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, ako aj postupom, ktorý mu predchádzal. Sťažovateľ požaduje zrušenie napadnutého uznesenia, vrátenie veci Najvyššiemu správneému súdu na ďalšie konanie a priznanie finančného zadost'učinenia 10 000 eur. Požaduje tiež ustanovenie procesného opatrovníka, ako aj právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Napokon navrhuje odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

2. Sťažovateľ doručil na Najvyšší správny súd 17. júla 2024 podanie označené ako „*Návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia slobody mojej osoby a nariadi prepustenie na slobodu, ak je pozbavenie slobody nezákonné, a návrh na rozhodnutie o nároku na odškodnenie mojej osoby, ak je pozbavenie slobody nezákonné.*“. V tomto podaní sa dožadoval preskúmania okolností týkajúcich sa pozbavenia jeho osobnej slobody s poukazom na to, že podľa jeho názoru bolo každé jeho odsúdenie (v súčasnosti už v poradí štvrté, pozn.) výsledkom konania, ktoré bolo nezákonné.

3. Uvedený návrh sa týka odsúdenia sťažovateľa Okresným súdom Michalovce rozsudkom sp. zn. 21T/17/2021 zo 7. septembra 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/4/2022 z 8. decembra 2022 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Tohto trestného činu sa mal sťažovateľ dopustiť nenastúpením na výkon trestu odňatia slobody v lehote určenej súdom bez vážneho dôvodu, čoho dôsledkom bolo vydanie príkazu na jeho zatknutie. Na základe uvedeného bol sťažovateľ 21. marca 2023 zatknutý a dodaný na výkon trestu odňatia slobody predvedením.

4. Najvyšší správny súd listom z 24. júla 2024 sťažovateľovi oznámil, že je v zásade opravnou inštanciou proti právoplatným rozhodnutiam správnych súdov, ktoré predtým preskúmavali na základe správnych žalôb fyzickej alebo právnickej osoby zákonnosť rozhodnutí (opatrení) orgánov verejnej správy, prípadne na základe žalôb uvedených osôb rozhodovali v iných konaniach súvisiacich s činnosťou orgánov verejnej správy podľa Správneho súdneho poriadku. Podanie sťažovateľa bolo vyhodnotené ako nesúvisiace s právomocou Najvyššieho správneho súdu. Zároveň bolo sťažovateľovi oznámené, že vec bude pridelená príslušnému senátu pre účely postúpenia veci vecne a miestne príslušnému orgánu verejnej moci.

5. Následne Najvyšší správny súd napadnutým uznesením konanie o návrhu sťažovateľa zastavil, vec postúpil Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici a sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Najvyšší správny súd vyhodnotil z obsahu podania to, že sťažovateľ napáda obmedzenie osobnej slobody ako také, najmä samotný úkon pozbavenia osobnej slobody. S odkazom na rozhodovacia prax Najvyššieho správneho súdu konštatoval, že je zrejmé, že vec nepodlieha prieskumu v správnom súdnictve a nepatrí do právomoci správnych súdov. Spis bol preto postúpený Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici.

6. Sťažovateľ namieta, že Najvyšší správny súd nezabezpečil jeho osobnú prítomnosť, nevyžiadal si doplnenie podania ani nezabezpečil prístup sťažovateľovi k právnej pomoci a nenariadil jeho prepustenie na slobodu.

## **II.**

### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

7. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde možno podať ústavnú sťažnosť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

9. Sťažovateľ podanou ústavnou sťažnosťou namieta uznesenie, ktoré mu bolo doručené 6. septembra 2024, lehota na podanie ústavnej sťažnosti preto zjavne uplynula ešte pred podaním ústavnej sťažnosti, čo napokon nerozporuje ani samotný sťažovateľ. V podanej ústavnej sťažnosti omeškanie odôvodňuje v podstate tým, že sa v súčasnosti nachádza v ústave na výkon trestu odňatia slobody, kde má obmedzený prístup k právnym predpisom, k písacím potrebám, ako aj k právnej pomoci. Tieto okolnosti však nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol ústavný súd odpustiť zmeškanie lehoty, ako to sťažovateľ požaduje. Ústavnú sťažnosť preto odmietol ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

10. Napriek odmietnutiu ústavnej sťažnosti si však ústavný súd dovoľuje upriamiť pozornosť sťažovateľa na skutočnosť, že o jeho podnete síce nebolo rozhodnuté samotným Najvyšším správny súdom, ako to požadoval, avšak vec bola postúpená na prejednanie orgánu na to príslušnému – prokuratúre a jeho námietky tak budú preskúmané.

11. Ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom prichádza do úvahy len v prípade, ak nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Táto podmienka splnená nebola, a preto ústavný súd žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, stratilo opodstatnenie rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 15. januára 2025**

**Luboš Szigeti**  
**predseda senátu**